

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Rhetorum præceptor

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

Bilibaldo Birckeimero interprete.

ARGUMENTVM.

Inestatur hoc scripto Lucianus corruptam suorum temporum eloquentiam, & affectatum dicendi genus eorum, qui se maximè facundos esse, atque egregiè perorare existimant, cum verba quaedam ex vltimâ vetustate repetita, & vix ipsi Euandriatri intellecta, orationi passim admiscunt, aut verius infarciunt: quales fuerunt nostra ætate non pauci, cum apud Germanos alicubi, tum præcipuè apud Italos, quibus maximè ea cura fuit ita loqui, vt à nemine intelligerentur. In quorum gratiam & superioribus annis dialogus ille, qui Volscorum & Oscorum titulo ferebatur, editus apparet. Cæterum ipsa oratio didascalica est. Duas enim vias ad eloquentiam consequendam adolescenti, à quo (vt fingitur) ad id impulsus fuerat, præscribit: priorem quidem asperam ac duram, & vix longo tempore peragendam, cæterum veram ac rectam, quam non modò ad eloquentiam, verùm ad omnem virtutem parandam ingredi opus est ei, qui volet vel mediocrem laudem assequi. Alteram autem planam & expeditam, sed quæ ad improbitatem & petulantiam, non virtutem, perducit: quam ipse ironica quadam epitrope commendat, ac adolescenti obeundam proponit, scilicet ad temporum suorum morem alludens: quibus vt quisque indoctissimus & impudentissimus erat, ita pro præcipuo ac summo habebatur. Verique autem viæ doctorem quendam addit: alterum videlicet, ea quæ recta sunt, & ad ipsam rem pertinent, monentem: alterum autem quæ ad arrogantiam, improbitatem & temeritatem spectant, veriusq; rabulam ac sycophantam aliquem, quam oratorem efficiunt, docentem: qui primò quidem, quæ de se ipso asserre conueniat discipulum, præcipit: dein de qui-

ἀνταῖα ἱαπορίσασθαι, ἱερὸν
 τι γῆμα, τὴν συμβολὴν οὖν.
 Ἐμ, καθάπερ νῦν σὺν, τοῦτο
 αὐτοῖσι προσελθῶμεν. ὡς τε ἄ-
 κρι τότε ἐπ' ἱμοί, καὶ πάντων
 θαρρῶν, ὡς μάστιγι δεινὸς ἄ-
 νηρ ἴση γυνῶν τε τὰ δεινὰ
 τα, καὶ ἱερμυλῶσαι αὐτὰ, ἢ
 τὸ μὲν ταῦτο ἱβηλικὸς αὖ-
 τὸς ἱμῶν, οἷς ἄν ἀνάσσει
 παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνοος
 αὐτὰ μελετῶν, καὶ πεθύμως
 ἀνύσας τὴν ὁδὸν, ἴσ' ἄν ἄ-
 φικη πρὸς τὸ τέμα. τὸ μὲν
 οὖν θάραμα ἔσμιχρόν, ἐστὶ
 ὀλίγη τῆς σωστικῆς δόξης, ἀπὸ
 ἀφ' ὅτου καὶ ποιῆσαι πολ-
 λὰ, καὶ ἀγρυπνήσαι, καὶ πᾶν
 ὅτι οὐκ ἴσμεν ἀξίον. σκόδι-
 πα γοῦν, ὅσοοι τῶς μηδὲν
 ὄντων, ἐνδοξοὶ καὶ πλοῖοι,
 καὶ νῦν Δι' ἀνθρώπων ἰδοῦσαν
 ἄπ' τῶν λόγων, ὅμως δὲ μὴ
 διεδοῖ, μηδὲ πρὸς τὸ μέγε-
 θος τῶν ἱπποδρόμων ἀφου-
 σιτήσας, μνηστικὸν τὸς
 πόνοος προπονήσας οἰηθῆναι.
 ἔγάρ σι τραχέων τινῶν, ἐστὶ
 ὄρθιον,

unde hæc hauriat, siquæ res sa-
 cra quedam consiliū, quem
 admodum tu iam accedens,
 hoc exposcules. Igitur ex me
 audi, & admodum confi-
 de, quod in perquam elo-
 quentem euadas virum, ita
 ut ea quæ deceant, & co-
 gnoscere & explicare possis,
 si tute interim memor esse
 illorum, quæ à nobis audie-
 ris, assiduòque labore exer-
 cere, & alacriter viam cas-
 pessere volueris. Ita enim
 ad optatum peruenies ter-
 minum. Cæterum huius rei
 adeptio minimè est exigua,
 neque mediocri indiget stu-
 dio, sed pro quamultos la-
 bores multasq; vigilias subi-
 re, ac quicquid euenerit, su-
 stinere decet. Considera igi-
 tur quoniam hucusque,
 cum nullius essent momen-
 ti, ob sermonem clari & or-
 pulenti, ac per Iouem nobi-
 lissimi quoque apparuere.
 Atqui ne timeas, neque ob-
 speratorum magnitudinem
 despices, infinitos quosdam labores subeundos existi-
 mans. Siquidem minimè per asperam quandam aut
 arduam

ὄρθιον, καὶ ἰδρωτὶ ὄμιστὸν
 ἕμισ γὰρ ἄξομν, ὡς μίους
 νότις ἀναστέψαι λαμόντα, ἰ-
 πα ἰδέιν ἄν διτφέρου τῶν
 ἀπορ, ὅσοι τῶν σωῖθη ἰκέρ-
 ολω ἰγοῦνται, μακρὰν καὶ ἀ-
 νάντη, καὶ λαματιγρὰν, καὶ
 ὡς τὸ πολὺ ἀπινωσμενίλω
 ἀπὸ τὸν παρ ἡμῶν ἰξά-
 ρτορ τῆς συμβολῆς, τὸ τὸ ἰ-
 σιν, ὅτι ἡδίσιν τὸ ἕμα καὶ ἰπι-
 τομωτάτων, καὶ ἰπάλων καὶ
 λατάνη, σὺν ποτῆ τῆ θυμη-
 δία καὶ τρυφῆ, ὅτῃ λαμάνων
 ἀανθῶν, καὶ σιῖας ἀκειῶς
 σχολῆ, καὶ βάλω ἀνιῶν, ἀν-
 φωτὶ ἰπισύση τῆ ἀκρα, καὶ
 ἀρρύσας οὐ λαμάν. καὶ νῦ
 δι' ὄωχίση, λατακίμψ
 ἱκπνοῦς, ὅπόσοι τῶ ἰτίραν
 ἰπράποντ, ἀπ τοῦ ὕψηλοῦ ἰ-
 πισκοπῶν ἰν τῆ ἑωρέα τῆς
 ἀνόδου, ἴτι λατὰ δυσδάτων
 καὶ ὀλοθρῶν τῶν κερμῶν
 μολιτ ἀνέποντας, ἀπκ-
 νομφοῦς ἰπὶ λαφαλῶ ἰνιο-
 τι, καὶ ποτὰ πρῶματα λαμ-
 βάνοντας πῆρι τραχέας τῶς
 πηρας, σὺν δὲ πὸ ποτ-
 λοῦ ἀνα ἰσφρανομῆ, ὀν-
 λαμονι-

arduam sudorisve plenam
 nos perducemus, ut ex ipsa
 media lassus regredi cogaris,
 quandoquidem nil ab alijs
 differimus, qui per consuetam
 illam deductunt, longam,
 inuiam, laboriosam,
 & vix plurimum desperatam:
 sed consilij nostri praecipuum
 hoc est, ut per iucundissimam
 pariter ac compendiosissimam
 facillimam ac cliuem viam,
 cum multa animi voluptate
 delicijsque inter florida prata
 umbratis que amenas deambulans,
 otio ac gressu placido absque
 sudore in summo consistas
 vertice, illisque citra laborem
 venari, & per locum discumbens
 quoque conuiuari possis, ac illos
 qui per aliam incedunt viam,
 in ascensus cliui ab edito despicias:
 quoniam per confragosam
 & lubrica praecipitia vix
 surrepentes, ac nonnumquam
 in capita deuolutos, multaque
 vulnera cauium asperitate
 accipietes. Tu vero pridem
 antea in summo co-

λαμάνισα] ὅς, ἅπαντα
 ἐν βραχῆ, ὅσα δὲ ἀγαθὰ,
 παρὰ τὸ ῥητορικῆς, μονοφύ-
 χι καθόδῳ καθάρ. ἢ μὲν
 δὴ ὑπόλοιποις ἔτω μύθῳ,
 ἀπὸ πῆς φιλίᾳ Διὸς μὴ ἀπί-
 στήσης, ἢ ῥᾶσδ τεύμα καὶ ἴ-
 θισα σοι ταῦτα, ἰπιδέξαι
 φάμιν. ἢ γὰρ Ησίοδ' ὅ μὲν,
 ἑλίγα φύλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶν
 καθάρ, αὐτίκα μάλα ποιη-
 τὴς ἐκ ποιεῖσθ' ἑλισσῆ, καὶ
 ἤδε θεῶν καὶ ἡρώων γῆν, κα-
 τοχ' ἐκ Μουσῶν γῆν ἡμῶν
 ἑτόρα δ', ὁ πολὺν ἔνθε τῆς
 ποιητικῆς μεγαλοφροσύνης ἐ-
 σίρ, ἐν βραχῆ καταστώα ἀ-
 δωάτωρ, εἴ τις ἰμαθοὶ τῶν
 ταχίστω ὁδῶν, ὡς ἔγωγε
 καὶ διηγήσασθαι σοι βούλομαι
 Σιδωνίᾳ τινὸς ἰμποροῦ ἰπι-
 ποίαν, δι' ἀπίστην ἀτιλήγει
 μουσίλω, καὶ ὅσ' ἀπόσαντι ἀ-
 νόμῳ. ἤρχε μὲν γὰρ ἦδιν
 Ἀλέξανδρ' Περσῶν, μετὰ
 τῶν ἐν Ἀρβήλοισι μάχῳ, Δα-
 ρίῳ καθηρημένος ἔδδ' ὅταν
 ταχόσι τῆς ἀρχῆς ἐστῆν ὅσος
 γραμμ.

ronatus, felicissimus eris,
 breui vniuersa quotquot in
 Rhetorica sunt bona, tan-
 tum non dormiendo acci-
 pient. Atqui promissio hæc
 admodum magna est, ve-
 rum per hospitem Iouem
 ne diffidas, si facile pari-
 ter & iucundissime tibi
 hæc ostendi posse asserimus.
 Etenim si Hesiodus cum pau-
 ca ex Helicone folia sum-
 psisset, confestim poeta e-
 grigijs ex pastore euasis,
 atque Musarum numine as-
 flatus, deorum & heroum
 genus decantauit: cur rhea-
 torem, qui multò infra poe-
 tices est magniloquentiam,
 in breui creare impossibile
 erit, si quis compendiosissi-
 mam didicerit viam? quæ
 admodum & ego tibi enar-
 rare volo Sidonij cuius-
 dam mercatoris consilium,
 quod ob incredulitatem im-
 perfectum remansit, ac au-
 dienti inutile. Imperabat
 iam Alexander Persis, post-
 quam Darium in Arbelis pu-
 gna deuicerat, ac oportebat
 vndique per imperium nuncios
 emitte,

γραματοφόρος, τὰ ἰστω-
 ρηματα τοῦ Ἀλέξανδρου λο-
 μίζοντας. ἰν Περσῶν δὲ πολ-
 λὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίνετο ἡ
 ὁδός· ἐμπειρίβρα γὰρ ἔδει
 τὰ ὄρη, ἔτα δὲ τῆς Βαβυ-
 λωνίας ἕς τὴν Ἀραβίαν ἐλ-
 θεῖν, ἔτα ἰσχυρῶς πομπὴ ἐς
 Λάσαυτας, ἀφικόμενα ποτὶ
 μολίς ἐς Αἴγυπτον, ἄνοσι
 μνήστους ἀνδρὶ ἀξίονα πα-
 ρεούσους ὅτους ἔβανθοντα. ἦ-
 ρθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπι-
 τούτω, ἀπὸ τῆς Αἴγυπτίου τι
 παρακινῆν ἀκούων, οὐκ ἔσ-
 χε ἑσταχίωρ ἐπιπέμπει τοῖς
 σαρωπῶνας τὰ Λοκοῦτα οἱ
 περὶ αὐτῶν. τότε δὲ ὁ Σι-
 δώνιος ἔμπορος ἐγὼ σοι,
 ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ἰσχυροῦ-
 μαι λέξην ὁδὸν οὐ πομπὴν
 ἰν Περσῶν ἕς Αἴγυπτον. ἂ
 γὰρ τις ἰσχυρῶς τὰ ὄρη
 ταῦτα, ἰσχυρῶς δὲ ἀντε-
 τῶν, αὐτὴν μάλιστ' ἐν Αἰ-
 γύπτῳ οὗτος ἔδει. καὶ ἔφη ὁ
 βασιλεὺς ὅτι Ἀλέξανδρος
 ἐκ ἐπιστάσεων, ἀπὸ γούνα ἔ-
 να τὸν ἔμπορον ἦν. οὕτω
 τὸ παράδοξον ἢ ἰσοχέτως
 ἔπιστον ἰδόμενα τοῖς πομπῶσι.

emittre, qui Alexandri fere-
 rent edicta. Erat verò ex
 Persis longissima in Aegyp-
 tum via. siquidem monta-
 na circumire oportebat:
 hinc Arabiam per Babylo-
 niam intrare, inde longis-
 mensis desertis, vix tandem
 in Aegyptum perueniebatur
 stautius viginti prolix-
 is viro expedito. Ferebat
 id aegrè Alexander, quo-
 niam Aegyptios non nihil
 tumultuari audiebat, nec ha-
 bebatur quo pacto qua sibi
 agenda viderentur, Satras
 pis annunciare posset. Tum
 mercator Sidonius: Ego,
 rex, inquit, viam haud lon-
 gam ex Persis in Aegyp-
 tum me tibi ostensuram
 polliceor. etenim si quis mon-
 tana haec superabit (trans-
 gredietur autem triduo) con-
 fessim in Aegypto erit. Et
 sic se res habebat: verum
 Alexander non credidit, sed
 deceptorem esse mercato-
 rem existimabat. Ita quam-
 plurimis promissiones admi-
 randae incredibiles videntur.

ἀλλὰ μὴ οὐ γὰρ πάθεις τὸ αὐ-
 τό; ἴσῃ γὰρ παρὰ μὲν ὅτι ὡς
 ἔδλετο καλῶσαι ῥήτορα Δο-
 κῆν μίας, ἔδ' ὅπως ἡμέρας,
 ὑπερπλάσθητα τὸ ὄρ' ἐν
 Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἔδειξέ
 μοι σοὶ πρῶτον, ὡσπερ ὁ Κεβ-
 εθὶς ἰνῶν ὅτι, ἀκόνα γραψά-
 νθη ὅτι λόγῳ, ἰκατέρῃ ἐ-
 πιδείξαι τὴν ὁδόν. δύο γὰρ
 ἴσῃ; αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν
 ἀγλῶν ἢς ἑρῶν ὁ μὲν τῆς μοι
 Δοκῆς, καὶ δῆτα ἡ μὲν ἑρ' ὡς
 ψηλοῦ λαβῆσθαι, πάνυ κα-
 λὴ καὶ ἀνθρώπων ὅτι, τὸ τῆς
 Ἀμαλθέας κέρας ἔχουσα ἐν
 τῇ δεξιᾷ, παντοίοις καρ-
 ποῖς ὑπερβύουσι ἐν θατέρῃ
 ἑμοὶ δόκει τὸν πλοῦτον
 παρῆσθαι ὄρα μὲν χρυσοῦ ὄ-
 κλον ὄντα, καὶ ἑρῶσιν καὶ
 ἢ δόξα δὲ καὶ ἢ ἰσχυρὸς παρῆ-
 σθαι, καὶ οἱ ἑσῶνοι περὶ
 πᾶσαν αὐτῶν, ἑρῶσι μι-
 κροῖς ἰοικότοισι, πομοὶ ἀπαν-
 ταχόθην περιπληκτικῶσιν ἰ-
 πτόμοι, ἑρῶσι τὸν Νήλον
 εἶδον γραφῆ μεμιμησθῶν,
 αὐτὸν μὲν λέγουσιν ἐπὶ ἑρῶ-
 καὶ ἑρῶ

tant, instar Nili, si quandoq; illum depictum vidisti. Croco-
 dilo

Sed ne id tibi accidat, eas
 ue : etenim experientia co-
 gnosces, quod nil prohibe-
 bit te Rhetorem censerī v-
 nius, nec totius quidem diei,
 montem ex Persis in Aegy-
 ptum transgressum. Proin-
 de Rhetorices primò ima-
 ginem sermone describerē,
 & quemadmodum Cebes
 ille, utranque viam tibi o-
 stendere volo. Etenim duæ
 sunt, quæ ad Rhetoricam per-
 ducunt, quam haud medio-
 criter mihi amare videris.
 Illa itaque in eminenti re-
 fidet folio, admodum for-
 mosa, ac aspectu eleganti:
 in dextrâque ἢ Amalthææ
 retinet cornu, fructibus om-
 nisfaris refertum. Ex altera
 autem parte adstantes mi-
 hi diuitias aspicere videntur,
 penitus aureas, ac per-
 quam amabiles : iuxta quas
 gloria quoque & vehemen-
 tia consistunt : ipsam ve-
 rò laudes permultæ, pusit-
 lis Amatoribus similes, ac vni-
 dique confertæ circumuolū-

ἰσοδύναμοι τινὸς ἢ ἵπποποτάμους,
 οἷοι οἱ ποταμοὶ γράφουσιν ἐν
 αὐτῷ, μικρὰ δὲ τινα παρὰ τὰ
 παρ' αὐτὸν κείσονται, πῆχας
 αὐτῶν οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσιν
 τοιοῦτοι καὶ περὶ τῶν ῥητόρων
 αὐτῶν οἱ ἰπτανοί. πρόσθεν δὲ οὐ
 ἔστι πρὸς τὸν ἵπποποτάμῳ ἀλλὰ
 ἐπιτάχισμα γινώσκου ἐπὶ τῆς ἀ-
 κρίας, ὡς γαμψοσῆας τὴν αὐτὴν
 ἀντιθέσθαι, καὶ πάντα ἰκάναι ἐ-
 γοῖς, τὸν πλοῦτον, τὴν δό-
 ξαν, τοὺς ἰπτανοὺς νόμῳ ἢ
 ἀπαντὰ γίνεσθαι τοῦ γλαφυ-
 κῶς. ἄτα ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ἀ-
 κρίας ἔστι, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἀ-
 κρίας ἵπποποτάμῳ ἀντιθέσθαι, καὶ
 τὸ πρὸς τὸν ἵπποποτάμῳ ἵπτανοί
 σοι εἶναι ἀντιθέσθαι, οἷα ἢ Ἰορδάνῳ ἐπὶ τὴν
 τοῖς Μακεδόσι, ἀπὸ ξυρροῦ
 αὐτῶν ἀπαντὰ ἀχρόθῳ ἰδοῦσιν,
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὁρῶντο ἰπτανοί
 νοτῶν ἵπτανοί, Διοῦσος τινὸς,
 ἢ Ἡρακλῆος, ἢ μίμοιοι παθῶν
 ἐπιθέσθαι, δεικνύμενον. ταῦτά
 σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον. ἄτα
 μὴ δλίγον ὁρᾶς δύο τινὰς
 ὁδοὺς, μᾶλλον δὲ ἢ μὲν ἀπρ-
 οῦτα ἐστὶν, καὶ ἀκαυθόδη καὶ
 τραχέα, πολλὸν δὲ δλίγον ἢ
 εὐνοῦσα ἢ ἰδρωτά ἢ ἰσχυρὰ

dilo alicui, vel equo fluuif-
 iili, quales multi sum in eo,
 insidentem: paruulos autem
 puellos, Peches illos Aegy-
 ptij vocant, circa ipsum lu-
 sitantes: tales & circarhe-
 toricam laudes. Tu verò a-
 mator accedis, desiderans
 scilicet quam celerimè in
 summum euadere, ut tibi a-
 scendenti nubat, ac omnia
 ea possideas, diuitias, glo-
 riam, laudes. lege etenim
 cuncta nubentis sunt. Inde
 cùm monti appropinquis,
 sub iniiium de ascensu de-
 sperabis, resq; tibi similis es-
 se videbiur, quem admodum
 Aornos Macedonibus ap-
 paret, vndique aspicienti-
 bus praeupta, & vix auibus
 transuolatu facilis, Diony-
 sio aliquo, aut Hercule, si
 complanari debeat, indi-
 gens. & ita tibi sub iniiium
 videbitur. Inde paulò post
 duas quasdam vias cernes,
 vel potius altera femita est,
 angusta, spinosa & aspe-
 ra, multum sitis ac sudoris
 prae se ferens, quam iam
 KY 5 antea

ἴδῃ Ἡσίοδῳ, εὖ μάλα ἴσως
 ἀέξας αὐτῶν, ὥς οὐδὲν ἐμὸ
 δέησι. ἢ ἴτερα δέ, πλεῖστα
 καὶ ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώπων ἑ-
 αὐτῆ, οἷον μικρῶν προόδων ἑ-
 σωρον, ἵνα μὴ καὶ τὰ αὐτὰ λέ-
 γων πομπῆς, ἰσχυροὶ ἢ ἡδύ-
 ῆ ἴδρα ἄνα δυνάμινον.
 πάλιν τοῦ τοσοῦτο προόδου
 σαρ μοι δοκῶ, ὅτι ἢ μὲν τρα-
 χῆα ἐκένυ καὶ ἀνάτης, οὐ
 πομπῆ ἴχνη τῶν ὀδοιπόρων
 ἄλλου, ἢ δὲ τίνα πᾶν πα-
 λαῖα καὶ ἴσως κατ' ἀνάτην
 ἀδελφῶν ἀνῆλθον, τοσαῦτα
 καμῶν, οὐδὲν δειρῶν ἢ ἴτερα
 δέ, ἄτι ὁμαλῆ ὄσα, καὶ ἄγ-
 κῆλον οὐδὲν ἴχουσα, πόρ-
 ροθῆρ μοι ἴφανα, οἷα ὄσα,
 οὐχ ὀδῶσαντι αὐτῶν, οὐ γὰρ
 ἴσως ἢ ἴτι ὄν τὸ βέλ-
 τιον, ἀπὸ τὸν ποιητῶν ἐκ-
 σωρον ἀπὸ ἄλλων ὄμω, λέγοντα
 ἐκ τῶν πόνων φέρονται τὰ ἀ-
 γασθῆ: τὸ δ' ἐκ ἄλλου οὐτως.
 ἀπονητὶ τοῦ ὄρω τὸς πομπῆς
 μετόρων ἀξίμινους ἄμοι.
 εἰς τὸς ἀρέσιως. τὸς τῶν λό-
 γων καὶ ὀδῶν. ἐπὶ δ' ὄμω τῶν
 ἀρχῶν

antea f. Hesiodus perquam
 egregie ostendit, ita ut nihil
 mihi indigeas. Altera verò
 lata est florida, ac manans
 aquis irrigua, & peni-
 tus talis, qualem paulò ante
 dixi, ne eadem sapius repe-
 tens, te qui iam Rhetor esse
 posses, detineam. Tantùm hoc
 addendum videtur, quòd a-
 spera illa & ardua, non multa
 viatorum retinet vestigia:
 & si aliqua, valde vetusta
 per illam ego miser ascen-
 di, tantum laborans, cum
 haud necesse esset. Altera
 verò vndiq; plana, ac nil cõ-
 fragosi habens, quallinans
 sit, à longè tantùm mihi appa-
 ruit: non tamen per illam in-
 cefsi. Haud enim cum ad-
 huc iuuenis essem, quid opti-
 mum foret cernebam, sed
 poetam illum vera loqui exis-
 timabam, dicentem, & Ex
 laboribus germinare bona.
 Illud verò minimè sic se ha-
 bebat. multos enim video
 absque labore maiori digni-
 tate euectos, felici sermo-
 perue-

ἔρχῃ ἀφικόμενος, ἵδῃ δὲ
 ἐπι ἀπορίας, καὶ ἡδὴ ἀπο-
 ρῆς, ὁποῖον καὶ παρη-
 τικόν, ἵς ἔν ποιήσας ἡδὴ, ἔξ-
 πῆτι τὸ ἀκρότατον ἀναβί-
 σης, καὶ ἀδαιμονήσας, καὶ γα-
 μῆσας, καὶ θωμάσας πᾶσι
 δόξας, ἰσὼ σοι φράσω ἰα-
 τὸν γὰρ, τὸ ἰαυτὸν ἔξαπατη-
 θῆναι, καὶ πονῆσαι, σοὶ δὲ ἄ-
 σπορα καὶ ἀνέροτα φέτω
 πάντα, καθάπερ ἐπὶ τῷ Κρό-
 νου. ἰδὲ οὖν πρόσαι σοι
 κερτερός τις ἀνὴρ, ἰσόκλη-
 ρος, ἀνδρόδους τὸ βάδι-
 μα, πολὺ τὸν κίλιον ἐπὶ τοῦ
 σώματι, δακνὺς, ἀρῆψα-
 πὸς τὸ βλέμμα, ἰσχυροῦς,
 τῆς τραχίας ἰκάνυς ὀδοῦ ἰ-
 γμῶν, λήρους τινὰς ὁ μά-
 τας, ἰσχυρὸν, πῆς σὶ ἔτι-
 θαι οἱ παρακλυόμενος, ἵ-
 ποδανὺς τὰ Διμοσθεῖους
 ἰσχυρὸν καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλ-
 λων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ
 ἴσως τὸς νῶ, ἀμαυρὰ δὲ ἡ-
 δὴ, καὶ ἀσαφῆ τὰ ποσὰ τὰ
 τοῦ χρόνου, καὶ φησὶν ἰδὲ
 μονά σὶ ἴσως, καὶ νόμος γα-
 μῆσας τὴν ἰσχυρὸν, ἰκα-
 τὰ τὴν

perueneris, rectè noui te he-
 sitaturum, quin iam dubi-
 tares ad quamnam sit uer-
 tendum. Quid igitur iam
 tibi faciundum sit ut facillè
 ad summum ascendas, for-
 tunatus euadas, & nugas,
 omnibusquè admirabilis uis
 dearis, ego tibi expediam.
 Satis enim est me ipsum des-
 ceptum esse, & laborasse:
 tibi uerò circa sementem
 & arationem, tanquam Sa-
 turni seculo, cuncta proue-
 nient. Confestim igitur tibi
 se obuium feret uir quid-
 dam robustus, prædurus,
 gressu uirili, multum solis
 in corpore ostendens, aspe-
 ctu masculo, uigilator, aspe-
 ctu illius uis dux, nugas
 quasdam uanas prædicans,
 ut se sequaris cohortans,
 Demosthenis, Platonis, &
 aliorum quorundam ues-
 tigia demonstrans, magna
 quidem, & super presen-
 tia, uerum iam obscura, &
 uel plurimum à tempore ob-
 literata. Adde te beatum
 fore, ac lege Rhetoricam tibi
 mupertam,

τὰ τούτων ὁδὸν ἄσπασ, ὡς περ
 εἰ ἐπὶ τῶν καλῶν βαινόντων
 εἰ δὲ κέρ μικρόν τι παραβάσ
 ως, ἢ ἔξω τῆς ὁδοῦ, ἢ ἐπὶ
 θάτερα μᾶλλον κλιθείς τῆ
 βάσι, ἱκανοῦσθα σὶ τῆς ὁρ
 θῆς ὁδοῦ, καὶ ἀδούσης ἐπὶ
 τῶν γάμων. ἔτά σὶ λιλιόσ
 σα ἱεροῦ κείνου τοὺς ἀρ
 χαίους ἀνδρας, ἕτα παρα
 δάγματα παρατιθείς τῶν
 λόγων, οὐ βέβηλα μιμᾶσθα,
 οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἱερασί
 ας ἐστίν, Ἡγησίον, καὶ τῶν ἀμ
 φὶ Κράτητα καὶ Νησιώταν,
 ἐπισφριζόμενα καὶ νουράδι καὶ
 σκληρὰ, καὶ ἀνειδῶς ἀπτε
 ταμίνα τοῖς γραμμῶσι. πῶ
 νομ δε, καὶ ἀρτυνίαν καὶ
 ὕδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλι
 παρὶς, ἀναγκᾶ ταῦτα, καὶ
 ἀπαραύτητα φήσιν ἀδύνα
 ταν γὰρ εἶναι, ἄνω τούτων
 διαυῖσαι πλὴν ὁδῶν. ὁ δὲ
 πάντων ἀνιάρωτατον, ὅτι
 σοὶ καὶ τὸν χρόνον πάμπο
 λην ἀπογράψαι τῆς ὁδοποσί
 ας, ἔτη ποτὰ, οὐ κατὰ ἡμέ
 ρας, ἢ κατὰ τετακάδας, ἀλ
 λὰ κατὰ Ολυμπιάδας ὅλας
 ἀειμῶν,

nupturam, si per illa incef
 feris, veluti eos qui ad bona
 pergunt. at si parumpew
 transgrediavis, ve extra rez
 ctum tramitem, aut incef
 fu aliquorsum magis declis
 nes, te à vera via & ad nu
 ptiias deducente aberratu
 rum. Inde te pifcos illos vi
 ros imitari iubebit, inuilia
 sermonum proponens exem
 pla, nec imitatu facilia, qua
 lia venusta sunt constructio
 nis Hagesij, & que circa
 Cratetem, Nefiotem quoque,
 feveza, neruosa & dura, dis
 ligenterq; à literis ampia
 tanda. Laborem autem, vi
 giliis, & puræ aquæ vsum,
 squalorem quoq; hæc cun
 eta necessaria & inevitabi
 lia dicet. Etenim impossi
 bile esse absque illis viam
 perficere. Et quod omnium
 molestissimum, perlon
 gum tempus ad perficienda
 dum iter tibi præscribit,
 annos multos, non per dies,
 neque triennialia, sed per
 integras numerans Olym
 piades, ita vt priusquam
 audiens

ἀειδῶν, ὡς προσηγορεύει
 τὴν ἀκούουσα, καὶ ἀπαγορεύ-
 ται, ποτὶ ἀχάρεσιν φράσαν-
 τα τῇ ἐπισημοῦν ἐκείνη ὀ-
 δαιμονία. πῶς δὲ τούτοις
 οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος ἀπαι-
 τῆν τῶν τοιούτων κακῶν, ἀλ-
 λά οὐκ ἀρνήσασαί τοι σοί, εἰ μὴ
 μάλιστα πρότερον λάβοι. ὁ
 μὲν ταῦτα φήσει, ἀλαζῶν,
 καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ
 Κρονικὸς ἀνθρώπος, νεκρὸς
 ὡς μίμησιν παλαιῶν προ-
 τῆδαι, καὶ ἀνορύττην ἀξιώ-
 λόγους πάλαι κατ' ἄπορρηγμέ-
 νους, ὡς τι μίμησιν ἀγαθῶν,
 μαχαροποιοῦ ἡδὲν, καὶ ἀπ-
 λου Ἀπομότου τινὸς γραμ-
 ματιστοῦ Ἰησοῦ ἀξιώ-
 ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φι-
 λιπποῦ ἰπτόντος, μήτε Ἀλε-
 ξάνδρου ἐπιτάσσοντος, ὅπου
 τὰ ἐκείνων τῶν ἰδέσθαι χεῖσι-
 μα, ἐν εἰδῶς ὅποια νῦν κικαι-
 νήσονται, ταχέως καὶ ἀπράγ-
 μως, ἢ ἴς τὸ ἐνθὺν ἡ ῥητορικῆς
 εἰδῶς. οὐδὲ μήτε πέδιδοι, μήτε
 πεσχαρὰ αὐτῶν, μὴ σὺ ἴς τρα-
 χυλίσου πονηραδῶν, ἢ τὸ
 Πηλοῦ πῶς γράσσει τοῖς πό-
 νοις

audiens laborem subierit,
 & defatigatus fuerit, felici-
 tati illi sperate longum
 valere dicat. Insuper ob
 hæc mala haud paruum ex-
 petet mercedem: sed neque
 dux esse incipiet nisi magna
 prius acceperit. Et hæc ti-
 bi dicit superbus, & verè
 antiquarius ac Saturnius
 homo, mortuos, vetustos
 ad imitationem proponens,
 sermonesque pridem desofa-
 sos eruere dignum ducens,
 ac si maximum esset bonum,
 gladiatorum fabri, & alium
 Atremii cuiusdam gram-
 maticæ filium imitari: &
 hæc in pace, neque Philip-
 po ingruente, neque Alexan-
 dro cogente, quo tempore
 illorum sermones viles
 sunt visi: ignorans quænam
 sint nunc innouata, celeri-
 tas, laboris euitatio, & via
 ad Rhetoricam perquam cõ-
 pendiosa. Tu verò haud
 acquiescas, neque illi mens-
 rem adhibeas, ne te susci-
 piens alicubi præcipiet, vel
 demum priusquam tot labo-

νοις παρασκευάσθαι. ἀλλὰ εἰ
 πάντας ἰρῆς, καὶ τάχιστα ἐ-
 βίβας τῆ φηδοικῆ σωάνου,
 ἐκμάσασθαι, ὡς καὶ σπου-
 δάσιοι πρὸς αὐτῆς, ἰδοὶ ἔσ-
 μιν διασῆ τούτῳ, καὶ πέραν
 τοῦ μηρίου ἀνδρικό μαστρά
 χαίρεν, λέγει ἀναβαίνειν αὐ-
 τὸν, καὶ ἀποῦς, ὅσοσσι ἀρ-
 ἱσταται ἔρ διαύηται, ἀνάγειν
 καταλιπὼν ἀσθμαίνοντας,
 καὶ πομπῆ ἰσθῶτι σωάντας.
 πρὸς δὲ πῶ ἑτέρων ἰσθῶν,
 κέρσεσ πομπῶν καὶ ἀποῦς,
 ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφοι
 τινα, καὶ πάλαιοι ἀνδρα,
 ἄσσοισακινύμων τὸ βάδισ-
 μα, ἐπιτεκασμύμων τὸν αὐ-
 χρία, ζωακῶν τὸ βλέμα-
 μα, μελιχρόν τὸ φῶνημα, μί-
 ρων ἀφηνίοντα, ἔσ δακτύ-
 λω ἀκρο πῶ κίφακῶν κνῶ-
 μνον, ὀλίγας μίρ ἔτι, ὀ-
 δας δὲ καὶ βακινθίνας τὰς
 πρίγας ὑδρτίφοντα, πᾶνας
 βρόν τινα Σαρδανάπαλον,
 ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Αζάθω-
 να, τὸν δ παραφθίας ἐπὶ ῥα-
 σσηνῶν ποικιλῶ. λέγω δ
 ὡς

ipsum, lepidum illum tragœdiæ poetam. Hæcideo re-
 fero,

res exhaustas, in senium per-
 ducat. Sed si omnino amore
 flagras, ac celerrimè Rhe-
 thoricæ congregi desideras
 adhuc vigens, ita ut illi di-
 ligentem operam impende-
 re possis, aspero huic homi-
 ni; & ultra mediocritatem
 virili, longè dic valere: i-
 psam verò ascendere, & a-
 lios quotquot decipere pos-
 test, secum ducere permitte,
 ut tandem anhelantes, &
 multo sudore perfusos des-
 stituat. Ad alteram verò
 perueniens viam, alios quo-
 que multos inuenies, inter
 quos perquam sapientem
 quendam ac perpulchrum
 virum, i incessu molli, cer-
 uice infracta, vultu effemi-
 nato, voce suaui, vnguentâ
 spirantem, ac k summo di-
 gito caput scalpentem, ca-
 pillos quidem paucos ad-
 huc, intortos tamen & hya-
 cinthinos componentem, per-
 quam l delicatum Sardana-
 palum quendam, vel m Ciu-
 nyram, au n Agathonem

ἢ ἅπ' αὐτῶν γνώσεις αὐ-
 τῶν, μηδέ σε οὕτω θεσπίσιον
 ἤμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτη
 καὶ Χάρισι ἕσταθοι. καὶ τοι
 τί φημι; καὶ ἢ μόνον γάρ
 σε προσελάθωρ ἔπει τι, τὸ
 ὑμῶν ἰκάνω ἀνοιξας εὐ-
 μα, καὶ τῶν σαυῶν φωνῶν ἀ-
 φη, μάθοις ἄρ' ὡς ἐχὶ τῶν
 καὶ ἡμῶς τίς ἔστιν, οἱ ἀρ' ἔστις
 καρπὸν ἔδομεν, ἀπ' αὐτῆς
 τὸν φάσμα, θρόνον ἡ ἀμβρο-
 σίαν τριτόμιον. τὸ τὸ τεῖνο
 πεισθῶν, καὶ παραδόντος
 σαυτὸν αὐτίκα μάλα ῥήτωρ
 ἴσθ, καὶ πεισθῶν, καὶ ὡς
 ἰστομάσα αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν
 τοῖς λόγοις ἀρνύθι ἐσθ' ἄσθ-
 ης, τὰ τῆσθεκα ἰδούων
 τοῦ λόγου. διδάσκειται γάρ
 ἐν παραλαθῶν τὰ πρῶτα
 μὲν ἰκάνω. μάλλον δὲ αὐ-
 τοῖ ἀπάτω πῆς σέ' γιλοῖον
 γάρ, ἄπ' ἰσθ' τοιοῦτου ῥήτος
 ὅτι ἡμῶς ποιῆσαι τοὺς λό-
 γους, φάλλον ἰσθ' ἐκείνῳ ἴσθ
 τῶν τοιοῦτων καὶ τυλιχέτων,
 μὴ καὶ σωπρῆσθ' σου πρῶτον
 τὸν ἔρωα, ὁ μ' ἰσθ' ἐκείνῳ
 καὶ ἄρ' τοιγαροῦν πρὸς σέ,
 ὅτι

fero, ut ab ijs eum cogno-
 scas signis, ac restam divi-
 na; Venericq; & Gratijs a-
 mica minime te lateat. Sed
 cur hæc dico? etenim si ad
 cæcipientem te accedens, so-
 lum quid proloquutus fue-
 rit, Hymettium os illud ape-
 riens, & consuetam vocem
 tantum emittens, quamprî-
 mum intelliges eum non ex
 nobis quempiam, qui terræ
 fructu pascimur, esse, sed
 spectrum peregrinum, rore
 vel ambrosia enuritum. Ad
 hunc itaq; si accesseris, itaq;
 ipsum tradideris, confessum
 Rhetor eris egregius ac con-
 spicius, & ut ipse vocat,
 rex in sermonibus citra la-
 borem constituêris, oratio-
 nis moderans quadrigas, etsi
 enim suscipiente, prima il-
 la docebit: sed potius ipse
 te alloquatur. Siquidem rix
 diculum, pro tanto rhetore
 diculum, pro tanto rhetore
 sitan talium tātorūq; mimū,
 ne alicubi cadens, heroa quē
 representare conor, atterā.
 Te igitur cōpellabis, comam
 interim

ὃ δ' ὡς ἀσπασόμεν, ὁ-
 πότερ' ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης,
 καὶ ὑπομαδιάσας τὸ γλαυ-
 ρὸν κἄνθ' ἀπαλδῶν, ὄσον
 ἔβωθ' Ἀδὺθαιδὰ πλὴν κωμι-
 κλῶν, ἢ Μαλθακλῶν, ἢ Γλυκε-
 ραρ τινὰ μιμησάμεν, ὅτι πε-
 σωτῆ τῷ φθιγγατῷ. ἀγροί-
 κων γὰρ τὸ ἀρρῆγαπὸν, καὶ δ'
 πῆς ἀβρῆ καὶ ἱρασμίου ῥύβα-
 ρ, φῆσαι δ' ἔρωτάν μου
 τειάζων ἑαυτῷ μῶν σε,
 ἃ ἀγαθῆ, ὁ Πύθι, ὅτι ἐπιμψι-
 κῶς με, ἑκτόρων τὸν ἄριστον
 πεσοπῶν; ὡσπερ ὅτι Χαι-
 ρεφῶν ἤρκετο αὐτὸν, ἔδειξεν
 αὐτῷ, ὅτις λῶν ὁ σοφώτατος
 ἐρ τοῖς τότε. εἰ δὲ μὴ τοῦτο,
 ἀλλὰ κατὰ κλήσ' αὐτὸς ἡ-
 κας, ἀκούων πάντων ὑπὲρ
 ἐκπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα,
 καὶ ὑμνῶντων, καὶ τε θησώτων
 καὶ ὑποκλιηχότων. αὐτίκα
 μάλα ἔειπεν πῆς ὄσον τινὰ δια-
 μόνιον ἄνδρα ἡκας. πεσο-
 κῆσαι δ' μηδὲν τοιούτων ὀψιδά-
 ὄσον ὅτι ἢ ὡς ἀ παραλαβῶν,
 ἀπὸ εἰ τις ἢ Τίτυδος ἢ Διτῷ ἢ
 Βηριάτης, ὑπὲρ ἐκάνους πᾶ-
 ρον

Titus, aut Oms, seu Ephialtes, longè super illos tibi

res

interim quæ adhuc residua
 est, demulcens, subridens-
 quæ iucundum illud & te-
 nerum, quemadmodum af-
 suevit, comicam Thaidem,
 vel Malihacem, aut Glyce-
 ram in emittenda voce imi-
 tatus. Siquidem rusticana
 est virilitas, & minime ad
 molliciem & blanditias rhe-
 toris apta. Dicit igitur de
 seipso perquam modeste lo-
 quens: Num, ὁ præclare,
 te Pythius ipse ad me misit,
 rhetorum optimum dijudi-
 cans, quemadmodum Chæ-
 rephonii olim perquirenti
 ostendit quisnam ex tum
 viuentibus sapientissimus
 esset? At si non ideo, sed
 propter gloriam aduenis,
 quoniam audieris nostra o-
 minia esse perquam ornatif-
 sima, decantata, stupenda
 & mirè expolita: confe-
 stim intelliges ad quàm di-
 uinum accefferis virum: ex-
 pectabis autem nihil tale viz
 surum, sicuti hoc vel il-
 lud accipere: verùm si quis

ἢ φαίνεται σοὶ τὸ πρᾶγμα
 ἀνεπίστατον καὶ ἀκατάληκτον ἢ
 τοῦ γε ἀποῦς σοῦτον ὁ
 ἀποφρονεῖται ὑπερῶς, ὁ
 ὡς οὐκ ἔσθλητος τοῦ ἀκούει,
 καὶ οἱ κέλευται τὰς μετρίους,
 καὶ οἱ χοροὶ τοῦ ἐνδιδόχου.
 ἰσθμὸς καὶ ἔργον αὐτὸς ἰσθμὸς
 ἡδὲ γυνώσκου, καὶ τοῦτο οὐκ
 ἄν παρ' ἀποῦν ἔσθλητος,
 ἔπον μόνον ὡς ληπτὸν μέλη-
 μα, οἷς ἂν ἴσθ, καὶ ἴσθου
 πάντα, καὶ τοῦ νόμου, οἷς
 ἀντιπρὸς γυνώσκου, ἀκείβητος
 μοι παραφρασεῖ. μᾶλλον
 δὲ ἡδὲ προχάρει, μὴ δὲ ὁ-
 κνήσας, μὴ δὲ ἴσθου, ἢ μὴ
 προτιμῶν ἰσθμὸς τὰ προ-
 τὰς ῥητορῆς, ὅπως ἢ ἀπο
 ἀποφρονεῖται τοῖς ἀκούοις
 καὶ ματαίοις, μὴ δὲ ἴσθου
 ἢ αὐτῶν δέσπον, ἀπο ἀνι-
 σθμὸς δὲ ἴσθου, ἢ παρομιχία
 ἐσθμὸς, ἔμβου, οὐ μᾶλλον ἔ-
 σθμὸς δὲ τῶτο, οὐδ' ἄν τὸ κοι-
 νῶτατον, μὴ δὲ ῥητορῆς τὰ
 ῥητορῆματ' ἀδῆς. ἀπο ἢ
 τι περὶ πάντα ταῦτα ὁ ῥη-
 τὸρ δέξεται ἀπὸ τοῦ μῦθου, ὅπως
 οὐ γὰρ αὐτὸν ἀποφρονεῖται.

res videbitur immensa &
 admiranda: me etenim tan-
 tum alios vocalitate excel-
 lere inuenies, ° quantum
 tuba fistulas, citade apes,
 chorique eos qui remissè
 cantare assueuerunt. Post-
 quam verò & ipse rhetor
 euadere cupis, idque haud
 facile ab alio addiscere po-
 tis, solum ô gloriolæ stu-
 dium ea quæ dico sequere,
 ac omnia imitare: leges
 quoque quibus te vii iubeo,
 mihi diligenter observa. quin
 potius nil cunctatus iam ac-
 cede: neque admireris si
 ante rhetoricam prius ea
 non didiceris, quæ alia præ-
 exercitatio multo labore
 stulis & vanis inculcat ho-
 minibus (nullius enim eos
 rum indigebis) sed Pillotis
 pedibus (inquit paragma)
 irrueris: nil minus ideo habi-
 turus, neque sit tritissimum
 illud literas scribere igno-
 raueris. Etenim et lra hac
 omnia aliud quid rhetor
 est. Primum igitur referam
 quòdam te domi digressa-
 sum

τὸ ποδουχιδῆς. ἢ ἰμβᾶς Σικυονία, ὡς τοῖς τοῖς ποδοῖς ἰπιπρῆπουσα, καὶ ἀπόλουθοι ποδοί, καὶ βιβλίον αἰ. ταῦτα μὲν αὐτὸν καὶ σωτελέων, τὰ δὲ ἄλλα, καθ' ὅδον ἠδὲ προῖδον, ὄρα, καὶ ἄκου. καὶ αἰ σοι τοὺς νόμους διημι, οἷς χρομινόν σε ἢ ῥηθεῖν γνασῆ, καὶ προσοῖσαι, οὐδ' ἂν ἀποσραφύσται, καὶ σκορακῆ, καθάπερ ἀτίλκον τινα, καὶ κατασκευαστῶν ἄπορρήτων, ἀπὸ σχήματ' ἢ τὸ πρῶτον ἰπιμυθῶν βαρὴ μάστιγι, καὶ ἀμόρφου τῆς ἀναβολῆς. ἔπειτα πρῶτον ἐκείνῃ σου, ἢ οὐ πλείον τι τῶν ἄλλων, Ἀττικὰ δὲ νόματ' ἐκείνας πολεῖν, καὶ ταῦτα ἀπειθῶς ἐκμετῆσας, πρόχειρα ἐπ' ἀκρας ἔχλας τῆς ἐχῆ τὸ ἄλλα καὶ ἕτα, καὶ μὲν καὶ ἀμυθῆν, καὶ δῶσε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἀπαυτὶ νόω καθάπερ τὸ ἄνομα ἐπιπαθῆ αὐτῶν. μάλιστα δὲ μὴ τῶν ἀλλων, ἐὰν ἀνόμοια τοῦτοῖς, καὶ ἀσύμφορα καὶ ἀποσά. ἢ πορ.

effigiata. Solea Sicyonia; ligamentiis albis decorata. Sectatores verò quamplurimi, libellusq; semper. Hac te ipsum conferre oportet: at reliqua per viam iam procedens vide & audi. etenim iam tibi leges enarrabo, quibus si usus fueris, rhetorica te cognosceat, & accedet, minimeque aueretur, aut quapiam afficiet contumelia tanquam haud initiatum, & arcenorum speculatorem quendam. Proinde formæ ac vestitus decori permaximam curam adhibere oportet. inde quimdecim, vel non ultra viginti, & Attica quædam selecte verba, hæcque diligenter exercens, in summa lingua prompta habe, utpote, quippe, nempe, quoniam quidem, igitur, utique, & heus optime, ac talia: in omnique sermone illa tanquam condimentum quoddam insperge. Aliorum nulla tibi sit cura, si his sint dissimilia, inconvuenientia & inconcinna.

ἢ πορφύρα μείον ἔσω λαλῆ
 καὶ ἀνανθή, ἢ ἠρσιόρα τῶν
 παλαιῶν τὸν μέγιστον ἢ μὴ δὲ
 δὲ, ἀπόρρητα καὶ ἕξω ἔμμενα
 τα, καὶ σπαρτιαῖς τῶν τῶν
 πάλαι ἠρημένα, καὶ ταῦτα
 συμφορήσας ἀπὸ τῶν, προσ
 χαισόμεν ὅς τοὺς προσο
 μιλοῦντας. οὕτω γὰρ σὺ ὁ
 λῶς ὁ ποιῶνς ἀπὸ βίβλου, καὶ
 καὶ θαυμαστὸν ἰσχυροῦνται
 καὶ τὸ πᾶσι δὲ αὐτῶν ἀν
 τὸν, ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦνται
 τὸ ἀπὸ τῆς ἰσχυροῦνται, τὸ δὲ
 ἠλίθια ἰσχυροῦνται, ἠληθῆ ἰσχυροῦνται,
 τὸν ἀραβῶνα δὲ, ἀροῦνται,
 τὸν ὄρθρον δὲ, ἀροῦνται.
 ἰνὸς δὲ καὶ αὐτὸς ποιεῖται
 νὰ καὶ ἀπόνοσα ὀνόματα,
 καὶ ἀνομασθέντα τὸν μὲν ἰρ
 μινύσαι δαυδὸν, ἀνεξίτη
 καλῶν, τὸν σωτῆρ ἰσχυροῦνται
 νοῦν, τὸν ὄρθρον δὲ, καὶ
 εἰσοφοῦν. ἀρ σολομίας δὲ, ἢ
 βαρβαρίας, ἢ ἰσχυροῦνται
 κομ, ἢ ἀνασχυροῦνται, καὶ πρό
 χηρον ὡς ὄνομα οὐτὶ ἐν
 τῷ τινός, οὐτὶ γρομίνου πο
 τί, ἢ ποικίλου ἢ συγγραφῆς,
 ὅς

cuiusdam vel scriptoris qui nec est nec fuit unquam: ut
 eum

Tantummoda purpura sit
 pulchra ac florida, licet pal
 lium ex crassioribus conju
 tum sit pellibus. Deinde tibi
 obsoleta & peregrina, ra
 roque ab antiquis usitata col
 legeris verba, hac expe
 dit in eos cum quibus cons
 uersaris eiaculari. ita enim te
 populus ille magnus venerā
 bitur, & admirandum su
 spiciet. Doctrinam igitur
 qua eorum exuperat intelles
 tum, experiam, tanquam
 experientiam habitam nomina
 bis. Duriabata nugatoria,
 pro valde dicitur antiquioris,
 pro cito taper, pro bestia si
 milem brutum. Nonnun
 quam tu quoque noua esfin
 ge, & monstrosa compone
 nomina. nam poetam versi
 ficem appello, praestantem,
 venerabilem venerando ha
 bibilem, certamina agonismas
 ta. Cum verò solacissimum
 vel barbarissimum committis
 tis, unum tibi sit remedium
 impudentia, confestimque
 in promptu sit nomen poetae

ἐς οὐτα λίγα ἰδιουμαί σο-
 φὸς ἀνὴρ, καὶ τῶ φωνὴν ἐς
 τὸ ἀρρότατον ἀπηκεῖσθαι.
 Ὁ. ἀλλὰ καὶ ἀναγινώσκου
 τὰ παλαιὰ μὴ μὴ σὺ νῆ, μὴ
 δὲ ἢ τὸ κῆρ Ὁ Ἰσοκράτης, ἢ
 ὁ Χαεῖτάν ἀμοιρ Ὁ Δημο-
 σθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων,
 ἀλλὰ τὸν τῶν πρὸ ἡμῶν ὅς
 λίγον λόγος, ἢ ἄς φασὶ τὰς
 τας μελέτας, ὡς ἔχει, ἀπ' ἑ-
 κάνων ἐπισιτισάμεν Ὁ, ἢ
 κερῶν λιτὰ ἁρῶσαι, καὶ ἄτερ
 ἐν ταμείον προοιρῶν, ἢ πα-
 λὰν δὲ καὶ διελίξαι, καὶ οἱ
 παρόντων ὑποδάλασι τινὰς
 ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς τῶν
 λόγων, ἢ πάντα μὴ, ὅποσα
 ἀρ ἢ δυοχρῆ, κηῖσθαι, καὶ
 ἐφρασι σῖσθαι, ὡς οὐδὲν ὅπως
 ἀνθρώπων αὐτῶν ἰδομένων
 δὲ, μὴ μελέσας λέγει, ὅσιν
 ἐπιλερ ῥῆμα γλῶσσαν ἔλθῃ,
 μὴδὲν ἐκάνων ἐπιμεληθεῖς
 ἐς τὸ πρῶτον, ὡσπερ οὐν
 καὶ ἐς τὸ πρῶτον, ἢ ἢς ἐρκεῖ
 ρῶ προσήκουσι, καὶ τὸ δῶς
 τερον, μετὰ τοῦτο, ἢ τὸ τέ-
 λον, μὴ ἰκάνο. ἀλλὰ τὸ πρῶ-
 τον

cum ita dixeris, vir sapiens
 esse censearis. Vocem verò
 data opera alijisimè tolle.
 Promde vetusta mirimè per-
 legeris, tute, neq; si qua^s nus-
 gator Isocrates, vel gratia-
 rum exerts Demosthenes,
 aut Plato frigidus scripta
 r. liquère: sed orationes eos-
 rum qui paulò ante nos fuè-
 re, Ὁ quas hæcæ exercita-
 tiones appellant, v. illis in-
 structus, ac tanquam ex pe-
 nu depromens, habes quibus
 in tēpore abui possis. Post-
 quam verò oradum erit, præ-
 sentesq; argumēta quedā ac
 sermonum occasiones subie-
 ce rint, vniuersa ea quotquot
 sunt, cum indignatione dic-
 cantur, vilipendanturq;, tan-
 quam nil penitus ex his vi-
 rile existat. De illis verò
 que tute elegeris, caue me-
 diteris, sed quicquid verbi
 in linguam venerit, effuuias.
 Quin nec hoc tibi cura sit,
 ut primum quemadmodum
 primum est, debito proferas
 tempore, secundumq; dem,
 ac tertium post illud: verum
 quicquid primum incidit,
 primum

τοῦ πρώτου, πρῶτον λέγε-
 σθαι καὶ ἢ οὕτω τύχη, περι-
 ῶν μὲν τὰ πρῶτα ἢ κινῆσι, πε-
 ρὶ τῆς κινήσεως δὲ ἢ κόρου. πάλιν
 ἀπὸ ἑταίρου, καὶ σωῆρα, καὶ
 μὴ σίωπα μόνον. καὶ περὶ
 ὑβείσου τινος ἢ μοιχοῦ δι-
 γης Αδύωνσι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς,
 καὶ τὰ ἐν Εκβατάνοις λέγε-
 σθαι. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθῶν
 καὶ ὁ Κωαίχαρος ὧν οὐ ἀρ-
 τι ἄνω γένετο. καὶ ἀὰ ὁ Α-
 θως πλείω, καὶ ὁ Ἐπίσκοπος.
 τὸ περὶ Ἰθάκης, καὶ ὁ ἦλιος
 ἀπὸ τῶν Περσικῶν βελῶν
 σκιπιδῶ, καὶ Ξέρξης φευ-
 γέτω, καὶ ὁ Λεωνίδης θαυ-
 μασιῶ, καὶ τὰ Οθρυάδου
 γραμματῆα ἀναγινωσκιδῶ,
 καὶ ἡ Σαλαμίς, καὶ τὸ Ἀρτε-
 μίσιον, καὶ αὐτὰ Πλατῆα, πολ-
 λὰ ταῦτα καὶ πικρὰ. καὶ ἐν
 σίωπῃ δὲ ἡ ἀκῆ ἀνοήματα.
 τα ἐπιπολεστέα, καὶ ἐπαν-
 θέτω, καὶ σωῆρα τὸ ἄλλα,
 καὶ τὸ ἀποδοῦναι καὶ μὴ μὴ
 μὴ αὐτῶν ἀλλὰ κατὰ γὰρ
 οὐ καὶ ἀκῆ λεγόμενα. ἢ οὐ δὲ
 πῶς καὶ ἄσαι λαοῦς ἐν αὐ-
 τοῖς.

Proinde & aliquando

primum quoque dicatur : &
 si ita euenierit, & ocrea capi-
 ti, tibia verò adapietur gaz-
 lea. præterea accelera, &
 vndique connekte : solum-
 modo ne taceas. Quòd si
 de contumelioso quodam vel
 mæcho Athenis verba fa-
 cies, quæ apud Indos ac
 Ecbatana gerantur, refe-
 ras. In omnibus verò sit Ma-
 rathon & Cynægitus, sine
 quibus nil fiat : semperquæ.
 Athos nauigetur, & Hel-
 lespontus pedibus teratur,
 & sol à Persarum sagittis
 obumbretur, & Xerxes fu-
 giat, & Leonides admira-
 tioni existat, & Othyade
 literæ legantur, & Salamis,
 & Artemisium, & Plateæ,
 multa hæc & inculcata.
 In omnibus verò pauca illa
 verba immisceantur, & tan-
 quam flosculi intersper-
 gantur, asiduequæ in ore sit
 vitique illud, & quoniam
 quidem igitur : etiam si illis
 minimè indigeat, pulchra et-
 enim sunt etià fortuito pro-
 lata. Proinde & aliquando
 canendi tempus est videtur,

omnia

ἄλλῃ, πᾶν τὰ ἀδιδῶ, καὶ μὴ
 ἰσορροπῶ. ἕδρ ποτε ἀπε-
 ρήσας πράγματ' ὠδικῶν,
 τοὺς ἀνδρας τοὺς δικαστὰς δὲ
 νομίστας ἐμμελῶς, πεπλη-
 ρυνῆναι οἶον τῆν ἁρμονίαν
 τὸ δ' οἱ μοι τῶν λακῶν, πολ-
 λάκις, καὶ ὁ μὲν ῥος πατασσε-
 ῖσθαι, καὶ παρρησιε, καὶ ἰπι-
 ρεμπῶν τοῖς ἀγορευομένοις, καὶ
 βάδιζε, μεταφῆρην τῆν πνε-
 γλιῶ, καὶ ἡρ μέν σι μὴ ἰπα-
 νῶσιν, ἀγανάντῃ, καὶ νοῖδο.
 ρῶν αὐτοῖς. ἢν δ' ὀρθοὶ ἐση-
 κωσιν, ἵπὸ τῆς ἀσχυλῆς ἡδύ
 πρὸς τῆν ἕξδορ ἔτοι μοι, ἵτα
 θῆσεσθαι ἕκαστον, καὶ ὄλωσ, τν-
 ραννῆς τὸ πρᾶγμα ἔσω. ὅπως
 δ' καὶ τὸ πᾶν ὁ θεομάστω-
 σι τῶν λόγων, ἀπ' τῶν ἰλια-
 κῶν ἀρξάμεν, ἢ καὶ νῦν
 Δία, ἀπ' τῶν Δευκαλίων
 καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δουρῆ,
 καὶ ἀβίβασι τὸν λόγον ἵπι τὰ
 νῦν καθῆσθαι. οἱ μὲν γὰρ
 στωκῆται, ὀλίγοι, οἱ μάλιστα
 πρὸς ἰστανήσονται ἵπὸ ἐν-
 γνωμοσύνης ἢν δ' καὶ δι-
 γωσι τι, ἵπὸ θένου αὐτὸ δὲ
 ξῆσι φᾶρ. οἱ ποιοῖν ἢ σχῆ-
 μα καὶ φανῆν, καὶ βάδισμα,

omnia canantur, & melos
 fiant. Quod si aliquando eas
 nendi quoq; ignavis fueris,
 viros qui iudicio praesident,
 exacte sonorose nominans,
 harmoniam explere puta.
 At illud, heu malorum, sa-
 pius repetatur, & femur per-
 cutiatur, & murmurillo in-
 terim susurra, & dictis ad-
 ganias, ac incedendo elumes
 exagita. Quod si te haud
 laudent, indigneris, & eos
 conuicij inflecteris: si vero
 surrexerint, & ob pudorem
 exire parati iam fuerint, eos
 sedere iube, siquae penitus
 res tyrannica. Ut vero mul-
 titudo quoq; sermones tuos
 admiretur, ab^x Iliacis inci-
 piens, vel per Iouē & Pyr-
 rhæ nuptijs, ad praesentis
 sermonem detorque: etenim
 qui haec intelligant, pauci e-
 runt: qui maximè, propter be-
 neuolentiam tacebunt. Quod
 si quid dixerint, ob inuidiam
 id facere videbuntur: multi-
 tudo vero & formam, &
 vocem, & incessum, & de-
 ZZ 4 - ambula.

καὶ πεζότατον, καὶ μίαν, ἢ
 κρηπίδα, καὶ τὸ ἄλλα σε ἐπι-
 νο θαυμάσουσα, ἢ τὸν ἰδὼ-
 τα ὀρώμενον καὶ τὸ ἄδμα, οὐχ
 ἕξουσι ὅπως ἀπισήσουσι μὴ
 οὐχὶ πάντων τινὰ ἐν τοῖς
 λόχοις ἀγωνιστῶν ἀναίσι. ἀλλ'
 λος τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, οὐ
 σμικρὰν ἔχει πλεονεξίαν,
 καὶ θαύμα παρὰ τοῖς ποδ-
 λοις, ὡς ὅρα μὴ ποτε γράσ-
 ψης, ἢ σκίψαμι. Ὁ παρ' ἐλ-
 θης ἔλεγχ. Ὁ σαφὲς ταῦ-
 πάρι. οἱ εἶποι δὲ σπουδαίως
 σαφῆσιν, καὶ μισθὸν τῶν δει-
 πνων ἀξιωμασίαν, ἢ ποτε
 ἀδουτὸ σε κατανόημενον
 γὰρ ὀρέοντα, ἢ παρ' ἐνο-
 τῶν ἰσθμῶν τὸ λεχόμενον
 ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἰσθμῶν
 στελέμασι, καὶ ἢ αὐτὸ καὶ τὸ
 δὲ μάλιστα, ἢ γορὸν ἔχει
 οἰκτιρὸν καὶ σπουδαίως, ταῦτα
 μίαν σοὶ τὰ ἐν τοῖς λόχοις με-
 τὰ ταῦτα δὲ, ποιοῦσα σε δε-
 ρυφορέτασαν, ἢ κρηπί-
 νον αὐτῶν, ἢ παρ' ὧν ἔφης, με-
 ταξὺ στελεμάτων. καὶ λέ-
 τις ἰσθμῶν, θαυμάσια καὶ
 σουτῶν

ambulationem, & cantum,
 & crepidas, & vique illud
 tuum admirabitur. Prae-
 terea sudantem te & anhe-
 lantem cernens, nil prohibe-
 bit quin te perquam aptum
 quendam in sermonibus cere-
 tatiorem esse credat. Proin-
 de celeritas illa haud parua
 defensionem habet, admira-
 tionemque apud multos: ideo
 caue, ne aliquando seribas
 vel mediatus procedas. Si-
 quidem id manifeste est re-
 darguionis. Amici vero sem-
 per applaudat, ac eorum
 precium exoluant, si quando
 te à memoria excidisse in-
 telligant, manus porrigen-
 tes, & inter laudes tuas spa-
 tium praebentes, ut rursus in-
 uenire possis quod dicendum
 erat. Siquidem hoc tibi praes-
 cupue curae sit, A ut cherum
 habeas domesticum, tibi-
 concinentem. Et haec tibi in
 sermonibus obseruanda erunt:
 dein vero ubi processeris, il-
 le te stipans, satellium vices
 expleat, de quibus dicis, in-
 terim conferat. Quod si quis
 obuiam factus fuerit, admi-
 randa

εαυτοῦ λέγει, καὶ ὑπερπα-
 ρα, καὶ ὑπερπαρῆς γίγνεται αὐ-
 τῷ. τί γὰρ ὁ παλαιὸς πρὸς
 ἐμὲ, καὶ πρὸς ἑαυτὸς μοι
 τῶν παλαιῶν ὁ ἀγαθός; καὶ
 τὰ ὄντα. ὁ δὲ μέγιστος, καὶ
 πρὸς τὸ ὑποκειμῶν ἀναγ-
 κωτάτος ὁ λόγος δὲ τῶν παρῆ-
 λητων, ἀπάντων καταλείπει
 τῶν κλιόντων καὶ ἢ μὴ τις
 λαῶς ἔστι, ἀπόρρητος, καὶ ἀρ-
 χαιῶν δεικνύων δόξατος. ἢ
 κλητικὸς ἐκείνῳ. πάντα ἔ-
 σοι πινύματα, καὶ ἐστὶς ἀ-
 κροάσει μὲν πάντας ἔοικε
 τὰ καὶ, ἐπίσημος γάρ, καὶ
 εὐκλειστῶν ἀπάντων, ξει-
 γάνῃνα ἑταίρων ἐπαπῆρ, τὰς
 ἀκούσας τῶν παρόντων ἐπι-
 στήματα καὶ ὑποκρίσεις,
 ὡς καὶ τῶν ἀπάντων ἐπὶ τῷ
 πορτικῷ τῶν ὀνομάτων, καὶ
 ἐπιφράσεις τὰ ὄντα. ἐπι-
 στήσις δὲ μὴ σωματικὴ πλὴν
 ἡγεμονικὴ γάρ, μὴ δὲ ἀ-
 κροάσις, πλὴν ἀπαγγεῖ, ἢ δὲ
 τὸ πᾶσι. ἡμεῖς δὲ τὰ
 σωματῶν,

moueat: nam id factu facile.
 vel ut plurimum bis affurgat.

randa de te ipso referas, ac
 summis te laudibus extols
 las, grauemq; te illi ostēdas.
 quid enim B. Paauenſis in
 mei est comparationem? &
 vnam mihi cum veteri
 quopiam certamen foret? &
 alia huiusmodi. Proinde,
 quod maximum est, & ad
 existimationem perquam ne-
 cessarium, paulò minùs præ-
 termiseram. omnia que dis-
 cuntur, irride: & si quis-
 piam benè loquutus fuerit,
 aliena & non sua ostentare
 videatur. Quòd si vel me-
 diocriter contrānii volue-
 rit, omnia carpantur. Præ-
 terea in auditoria post eun-
 ctos ingredi oportet: id e-
 nim insigne est. omnibusque
 tacentibus, peregrinam quā-
 dam laudem, præsentium
 auditum auerentem & in-
 turbantem, inchoare: a-
 deò ut omnes tantorum nos
 minum onere nauseent, ac
 aures obstruant. Interim
 manum haud frequenter
 neque præterquam semel,
 Subſanna autem quàm
 plurima,

πολλά καὶ δὴ ὅτι γίνου μὴ
 ἀρκεῖν ὅτι τοῖς λεγομένοις.
 ἀμφιπαῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ
 τῶν μίμψων ὅτι συκοφαν-
 τικοῖς τὰ ὅσα, τὰ δὲ ἅμα
 καὶ παρρησίᾳ ἢ τόλμᾳ ἢ καὶ ἢ
 ἀνοσιχωτία, καὶ τὸ ψῦσμα
 πρόχειρον, καὶ ὅτι ἐπ' ἀ-
 κροῖς αἱ τοῖς χέλεσι, ἢ φθόσ
 ὅτι πρὸς ἀπάντας, καὶ μί-
 σος καὶ βλασφημία, ἢ ὁλο-
 βολεύει πιθανά· ταῦτα σε
 ἀοιδίμων ἢ βραχὴ καὶ πε-
 εὐδελπὸν ἀφραγῆ. τοιαῦτα
 καὶ τὰ φανερὰ, καὶ τὰ ἔξω·
 ἴδια δὲ πολλά πρᾶγματα
 ποιεῖς βίβλιν δόξῃ, λυθῶν,
 κελδοσκώδι, λαυθῶν, μοι-
 χῶν, αἰχίῃ τε, λυθῶν μὴ
 ποιοῦντι, καὶ πρὸς ἀπαντας
 λέγειν, καὶ γράμματα ἴσως
 εὐκρινῶσα ὑπὸ γυναικῶν δὴ
 ἔστι γραφύτα· καλὸς ἢ ἄ-
 ναθελε, καὶ βίβλιν, ὑπὸ
 τῶν γυναικῶν σπουδαίως
 δοκῆν. ἴσως τὸ ὑποκινῆν ἢ
 ἢ τοῦτο ἀνοσιχίᾳ οἱ πολλοί.
 ὅτι ὁμοῦτό σε καὶ ἄλλο τῆς
 γυναι-

plurima, & palam ostende
 minùs tibi placere quæ di-
 cuntur. Abundè autem repre-
 hensionum occasiones c. Sy-
 cophanticis aures suppedi-
 tabunt. at in reliquis confis-
 dere oportet. etenim auda-
 cia, & impudentia, menda-
 cium quoque promptum, ac
 semper D in labijs summis
 periurium, & invidia erga
 cunctos, odium quoque &
 blasphemia, nec non calum-
 nia frequentes, hæc te in
 breui celebrem & conspi-
 cium reddent. Et talia qui-
 dem sint, quæ manifestè ac
 palam fiant: priuatim verò
 res omnes perpetrare vis
 dearis, ludere, inebriari,
 scortari, mæchari, iugula-
 re quoque: & si non facis, co-
 ram omnibus tamen te face-
 re iactita, literasq; aliquan-
 do à mulieribus conscriptas
 ostende. Nam & pulcher
 esse velis, præcipuaque tibi
 sit cura, ut à faminis cele-
 brari videaris. Nam per hæc
 viam quamplurimi ad Rhe-

toricam usque ascenderunt. Idè ὅτι tu quoque per illam ad
 γυναι-

γυναικῶν ἰδὲ καὶ δούλων.
 τὸ καὶ τὸ δῆνα δὲ μὴ ἀ-
 φιδῆς, ἡδὲ πρὸς ἀνδρῶν ἐ-
 πι τὸ ἐτέρω ἑρᾶδα δουκίως,
 καὶ ταῦτα ἡρατίτης, ἢ καὶ
 ἢ Δία φολακρὸς ἡδὲ ἄν-
 ἀν' ἔσθ' οἱ καὶ ἐπὶ τούτω
 σαυόντων, λέω δὲ μὴ ἄσιν, οἱ
 οἰκίται ἰναοί· ἡομὰ γὰρ ἢ
 ἐν τῷ τοῦτου πρὸς τὸ ῥητο-
 ρικὸν χέσιμα παραγίγνεται,
 πλείον ἢ ἀνασχωτία καὶ
 θράς. ἑρᾶς, ὡς λαδίσρα
 ἢ γυαῖον, καὶ νοιδροῦδ-
 ται πεισῶδες, καὶ ἄλλ' ὅτι
 ἀνδρας, ἢ δὲ τὰ ὅμοια πω-
 στας Αἰοίσις τῶν ἀλλωρ.
 καὶ μὴ καὶ πικρῶσαι καὶ
 μάστιγι μὲν τὰ πάντα, ἢ δὲ
 μὴ, πάντως ἐκείνα. καὶ αὖ-
 τὸ δὲ ἐπὶ τὸ σύμα πρὸς ἀπαν-
 τα ἰδέως ἀεζυγέτω, καὶ ἢ
 γλῶττα ἐπιρστῆτω, καὶ πρὸς
 ἐνὸς λόγου, ἢ πρὸς τὰ ἀπαν-
 ἑπὸσα ἄν δυνῆται δυνάται ἢ
 ἢ οὐλοικίαν μόνον, δὲ βαρ-
 βαίαν, δὲ λυγρῶν, ἢ ἐπιτορ-
 κῶν, ἢ νοιδροῦδων, ἢ ἡξ-
 βῆμαρ καὶ ψαῦδων, ἀπὸ αὐ-
 καὶ

gynacéum usque claresce-
 re poteris. Atque istud ne ve-
 reare, etiamsi à viris ob as-
 liud quiddam amari videam-
 ris, hoc barbatus, aut etià
 per Iouem caluus iam exi-
 stens: sed adsint qui etiam ob
 id tecum consuetudinem ha-
 beant. At si nemo alius fue-
 rit, vel serui sufficient. Nam
 hinc multa ad Rhetoricam
 vitia oriuntur: augetur im-
 pudencia et temeritas. Cer-
 nis etenim vi F loquaciores
 sunt feminae, impotentiùs
 ac supra viros conuicijs de-
 bacchantur. Quòd si itaque
 et tu similia patieris, alijs
 longè prestabis. Iam verò
 et vultum esse maximè o-
 portet per omnia. Quòd si
 non, illa prorsum vitique. Et
 ipsum autem os quoque ad
 cuncta libenter tibi diduca-
 tur, et lingua sermonibus
 et reliquis quantum potest,
 subseruiat. potest autem non
 solum solæcismum et bar-
 barismum committere, nug-
 gari peierare, conuiciari, cri-
 minari, mentiri: sed et aliud
 quid

καὶ ὑπὸ τὴν τὴν ἀποτιλάειν,
καὶ μάστιγι, ἢ πρὸς ἄλλο πολ-
λὸς τὸς ἔρωτας μὴ ἀφαιρέσει.
πάντα αὐτὴν ἐπιστάθω, καὶ
γονιμοτέρα γινέσθω, ἢ μη-
δὲν ἀφαιρέσθω. ἢ τὰ αὐτὰ, ὧ
παῖ, καλῶς ἐκμάθεις (διδάσκω
σα δὲ ἔδωκε γὰρ ἐν αὐτοῖς
βαρὺ) ἀρρῶν ἐπαγγελίᾳ
ἐν αἰ μακροῦ σὲ αἰέσον ἔμ-
βρα καὶ ἡμῶν ὁμοιον ἀφαιρέσει
παιδοποιῶν. τὸ μετὰ τοῦτο δὲ,
ἐν αἰ καὶ λέγειν, ὅσα ἐν
βραχὺ παρήσει σοι τὰ ἀγα-
θὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς ὁρᾶς
ἔδωκεν, ὅς παρὸς μὲ ἀφα-
νὲς, καὶ ἐστὶ καθάρως ἐκὸς
θερον ἐξυμῶν, πρὸς Ζῶν
καὶ Ομοῦν δειδουκὸς ὅς,
μητρὸς δὲ ἀντιπίας, ἐπὶ ἀμ-
φοδῆς τινὸς, αὐτὸς δὲ τῶν ὡς
εἶναι λόγους, τὸ μὲν πρῶτον,
ἐπὶ φίλῳ τῷ πρὸς αὐτὸν, αὐτὸν
τινι λαοδαιμονί, καὶ γνί-
σθω ἔρασει. ἐπὶ δὲ τῶν ὁ-
δῶν τῶν τῶν ῥάσων ὅσα ἐν λαο-
τῶν, καὶ ἀντιπίας, ἐπὶ
τῷ ἀκροῦ ἐξυμῶν (ἐπὶ ῥη-
τορ μοι, ὧ ὅλην ἀφαιρέσει,
πάντα

quid peragere noctu, & ma-
ximè quando vnus tam milo-
tis amatoribus non sufficies.
Nam cuncta facere noscat,
vt expeditior reddatur, &
penitus à re nulla abstineat.
Hæc, fili mi, si rectè didis-
ceris (poteris siquidem, nihil
enim ex his graue) confiden-
ter polliceor te haud longo
tempore rhetorem præstans
tiseum, nobisq̄ similem ca-
uasurum. & Quæ verò se-
quantur, haud me dicere os
portet, quæ tibi bona breui
à Rhetorica adierunt H Cer-
nis etenim me, qui è patre
sordido, nec penitus libero,
quiq̄ super Xoni & Thmum
seruitutem seruiert, natus
sum, matre verò satricæ,
in biuio quodam: ipse verò
forma non omninò illibe-
rali esse visus. sub initium ob-
victus penuriam, cum infe-
lici, suauis tamen conuersa-
bar amatore. At postquam
diam hanc quàm facilis es-
set conspexi, & transgre-
diens in summū pueni, siqui-
dem, ô amicitabilis Adrastia,

τὰς ἰκίνα, ἃ προῖπον ἐ-
 ρέει, τὸ θρασύ, ἢ ἀμαθία,
 ἢ ἀνύψωσια) πρῶτον μὲν
 εἶτι ποταπὸς ὀνομαζο-
 μα, ἀπὸ ἡσυχίας Διὸς καὶ
 ἡδίας πασιρ ὁ μόνυμος γυ-
 νήμαρ ἔπειτα δὲ γράει σωσι-
 κισας, τὸ πρῶτον τὴν ἰκα-
 σπόμεν πρὸς αὐτὸς, ἔργον
 πρῶτον ἴσως γυναικὸς ἰδού-
 μικοῦ τῆσδε, τὸ ἴσως εἶτι
 κριπὸς ὁ δόστας ἰχίους, γυν-
 αῖα καὶ τῶντος ἰσθμύσος.
 πλὴν ἀπὸ γὰρ εἰς τὴν πε-
 νίαν, ὑψισμὸν τὸν ἀθλον,
 καὶ τὰ ψυχὰ ἰκίνα τὰ ἐκ τῶ
 θροῦ φλημματα, ἰσθμύσος
 μοῖσποῖ ὁ λιμός. εἴτα ὀλίγῳ
 ἀπὸ κληρονόμου, ὅρ ἄλλῳ,
 ἐπὶ τὸν κατῆστω, ἢ μὴ κα-
 τὰ τὸς τῆσ, οἰκίτῳ ἰκίνα-
 σον, ὡς φάρμακον εἶναι ἰσθ-
 μύσος ἰσθμύσος. ἰσθμύσος δὲ
 εἶτι ἰσθμύσος, ὅμως εἰς τὸν
 ἰσθμύσος τῶν ἀναγκάσων, ἀν-
 δρὰ καὶ ἰσθμύσος, ἰσθμύσος
 ἰσθμύσος ἰσθμύσος, προδιῆδς
 τὰ πῶν, καὶ τὸς δικαστῶς
 ἀνοῦ.

omnia quæ iam enumera-
 ui, vicia, abunde mihi sup-
 petebant, audacia, ignorantia,
 impudentia. Primum
 igitur haud amplius desides-
 rabilis appellor, sed iam Iouis
 & Leda filijs cognos-
 mine similis sum effectus.
 Dein cum anu mihi contu-
 bernium fuit, quam primò
 ventis causa amare simus
 labam, mulierem septuages-
 nariam, quæ adhuc dentes
 quatuor, & illos auro col-
 ligatos habebat. Verunta-
 men ob paupertatem certia-
 men sustinebam, ac frigi-
 da illa ex sepulchro oscula,
 perquam suauissima mihi
 fames reddebat. inde pa-
 rum absuit, quin omnium
 bonorum, quæ possidebat,
 hæres euasissim, nisi exes-
 crandus quidam illi indicass-
 set famulus, quòd ob eam
 tollendam venenum compa-
 rassim. In capui igitur præ-
 ceptus eieci, minime tamen
 necessarius interea carui. Sed
 & rhetor esse videor, ac in
 iudicijs me ostento, multa prodens, ac iudices corruppendo
 fatuis

ἀνοίτοις λαβυπιοχρήνῃσιν. ὁ
 καὶ ἠπλόμα καὶ τὰ πλάσμα, οἱ
 φοινικῶν δὲ ἐπὶ τῆς βύρας χλω-
 ροῖς ἐφανερωμένοι. ὧτοις ἴδ'
 ἐπὶ τοῖς δυσχερεῖς χρώμασι τοῖς
 ἀλίαισιν. ἀπὸ καὶ τὸ μι-
 σῆσαι πᾶσι ἀπάντων, καὶ ἰ-
 πσιμον ἀνάμει, ἐπὶ τῆ μο-
 χθηλῆς τοῦ τρόπου, καὶ πολὺν
 πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ
 δεικνύσθαι τὸ δακτύλου, ὧ-
 τον ἰκάνον τὸν ἀκρότατον
 ἐν πάσῃ λαλίᾳ καὶ ὀδύρῳ,
 ἡ μικρὸν ἐμοῦ δολῆ. ταῦ-
 τὸ ὅτι παρανοῶ, νῦν τὴν πάσῃ
 ἀμωμῶ, πολὺν πρότερον ἐμοῦ
 τὸ παρανοῶσαι, καὶ χάριν ἐ-
 μοῦ τῷ ἡμῶν ἐπισπασσά-
 μῃ. ἔγω, ὁ μὲν ἠννάδης,
 ἀπὸν ταῦτα, περὶ αὐτοῦ. οὐ
 δὲ, λέω περὶ τοῖς ἀρημφοῖς,
 καὶ δὲ παρανοῶν νόμῳ, οἷ-
 περ ἔφαρξῃς ἐπόθεις ἰδῆν
 καὶ ἔδῃ σε ἡλόντα ἐπόμ-
 νον τὸ νόμῳ, ἐν τῇ τοῖς δι-
 κασυλῆσι κρατῆρ, καὶ ἐν
 τοῖς πλάσασιν ἀνδρονίμῳ, ἢ
 ἐπὶ τῶν εἶναι καὶ γαμῆρ, ἢ
 γραῦν τινὰ τῶν ἡμῶν,
 λαθῆν ὁ νομοθέτης ἢ δι-
 δάσκων. ἀπὸ καὶ ἡμῶν

fatuis cōcilio hominibus. Vt
 plurimum verò succumbo,
 fores tamen obiter viridi co-
 ronantur palma. his enim
 illecebris erga infelices vo-
 tor, verum ab omnibus odio
 haberi, & morum prauita-
 te longè prius quàm sermo-
 num esse insignem, ac digito
 demonstrari. En ille qui
 cunctis flagitijs præcellere
 fertur, non parua mihi res
 esse videtur. Hic te admo-
 ne volui, longè prius per Ve-
 nerem me ipsum admonens,
 ac gratiam haud mediocrem
 mihi ipsi referens, & egrè-
 giè quidem. Generosus ita-
 que hæc dicens cessabit.

I Tu verò si dictis acquiesces,
 iam illic esse puta, quò sub is-
 titium peruenire desidera-
 bas, nec quicquam tibi im-
 pedimento erit, si leges hæc
 obseruaueris, quò minus in-
 iudicijs excellas, apud mul-
 titudinem clarescas, acceptius
 quoque sis: & tibi nubat,
 nan vetula quædam comi-
 ca, quemadmodum legislato-
 ri & præceptori illi tuo, sed
 mulier.

παλαιά, τὴν ῥητορικὴν, ὡς τὸ
 ἔπειτα τῶν ἰνέων ἄλλω δὲ
 ἔργῳ ἐκείνου ἢ φέρει, ὅτι
 μᾶλλον ἐπιπέτῃ ὡς πρὸς
 αὐτὸν, ἢ ἐκείνῳ ὡς πρὸς
 τὸν Διὸς.
 ἢ δὲ (ἀγγλὸς γὰρ καὶ δεξ
 νός ἐστι) ἐκείνου μᾶλλον τῆς
 ἰδέας, καὶ ἀκούσασθαι τὴν ῥητορικὴν
 ἰστορικῶς, ἀκούσασθαι δὲ ὡς
 τὸς αὐτῶν τὰ ἡμέτερα μᾶλλον
 δὲ ἢ ἡδὴ ἀκούσασθαι. ὡς δὲ
 κοινῆ ἀνακρίσει, ἢ δὲ
 μᾶλλον, μόνον τὸ μᾶλλον
 μέγιστον, ὅτι μὴ τὸ τὰ ἡμέτερα
 ἰστορικῶς, ἀκούσασθαι, ὡς ἡμέτεροι φασ
 ἡμέτερον, ἀκούσασθαι ὡς ἡμέτεροι καὶ
 ἡμέτερον ἡμέτερον τὸν ἑαυτῶν.

mulier pulcherrima, Rhe-
 torica ipsa, ita ut cum Pla-
 tonis curru illo alato ves-
 haris, magis te deceat de
 te ipso loqui, quam illum
 de Ioue. K Ego verò (nam
 degener sum & timidus) è
 via vobis decedam, ac cir-
 ca Rhetorices superficiem
 nauigare desinam, ignarus
 quo pacto vestra cum illa
 cõnueniant. quin potiùs iam
 desino. Verum citra pulue-
 rem victores declarati, &
 admiratione dignissimi, hoc
 solùm reminiscamini, quòd
 non festinatione illa vestra
 celeriores appaerentes victores euasisis, sed quia ac facilio-
 rem & prouidorem viam desinastis.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a O' ADOLESCENS.] Ironicòs Rhetorem instituit,
 b Inexpugnabilis ac intolerabilis.] In Greco ἀμαχον καὶ
 ἀντοξενον ἔδειξεν, pro ἀμαχον, ἀντοξενον, ἔδειξεν.
 c Cebes ille.] Cebes Thebanus philosophus fuit, disci-
 pulus Socratis: quem scripsisse Dialogos tres, qui inscribun-
 tur ἑδδων: id est, septima, Φρόνηξ & τὴν ἀλήθειαν: id est, ta-
 bula, authores sunt Laërtius in secundo, & Suidas in Colla-
 tianis, sed iniuria temporis, aut hominum incuria potiùs, præ-
 termissa nihil extat. Opusculum est morale, & vile omnibus,
 & præcipuè adolescentibus: in quo vite humane conditio
 graphicè depingitur, ac velut in speculo ostenditur iter ad
 virtutem

virissem arctum, arduum, & labore sudoreq; repletum, eumque qui ad eam conscendere voluerit, abstinens in primis & constantem fore necessarium esse, ac tandem ubi ad eam pervenerit, perpetua felicitate fruentium. Edidero semitam, qua ducit ad vitam, latam quidem esse & planam, & voluptas iam plena: ceterum tandem in precipitium atq; eternam miseriam & fortunium perducere. d. Amalthææ retinet cornu.] De Amalthæa apud auctores in hunc modum narratur fabula: Rheia Ionem enixa, metu patris infantem in Creta occulit, nutriendum à duabus nymphis, Adrastea & Ida, Melissei filiabus. He nutricaverunt illi capre cuiusdam lacte, cuius nomen fuerat Amalthæa. Eam capram Iupiter iam adultus in sidera convertit, vocaturque à Græcis ἀστὴρ ἑραυίδης, capra cælestis. Huius alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officij premium: hanc adiciens facultatem, ut qui quid optassent, id illis ex eo cornu suppullularet. Hinc transtatum est ad aqum, Auedelæus, ubi rerum summæ suppedit copia. Citatur ab eodem Luciano de Mercede servientibus. e Aornos Macedonibus.] Aornos in India petra est, quam nulla superuo atavis, propter frigora, & altitudinem. De ea quoque Lucianus in Hermotimo. f Hesiodus perquam egregie.] Hesiodus i. Georg. ait, asperam esse ad virissem viam, cacumen vero molle. Cuius celeberrima verba hic referam:

τὴν μὲν οὖν κακώτατην καὶ ἰαδδὸν ἐστὶν ἐλεῶς
ρηϊδίας, ἀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐξυθιγία.
τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωτὶ τοιοῦτο παροίηεν εἴηεν
ἀθάλαβι μακρὸς ἢ καὶ ὄρησι οἴμοι ἐπ' αὐτῷ,
καὶ τευχὸς τὸ πρῶτον ἐπ' αὐτῷ εἰς ἀκροῖς ἰκταί,
ῥηϊδίη δ' ἠπείτοι πάλιν ἔχει περ' εἶσα Id est,

Omnino vitium facile contingere cuius.
Est via ad id brevis, & vicina in sedem statur.
Contra virtutem sudoribus undique diui
Præfepere: & longus ad hanc perq; ardua callis,
Asper & est primum: sed ubi alta cacumina visor
Contigeris, iam sit facilis, licet ardua dudum.

Eodem pertinet:

Litera Pythagoræ discrimine secta bicorni.

de qua

de qua carmen extat elegans Virgil. Et Evangelicum illud de
 via arctata qua ducit ad vitam. Item de duplici via apud inferos:
 quarum altera ducit ad campos Elyseus, altera ad malam rem.
 Neque quocquam irisius no est quod dicit Aristoteles lib. Mo-
 raliū Nicomachicorum 2: *ἄρα τὸ καλὸν ἀγαθὸν αἰετὶ καὶ τὸ καλὸν καλὸν*
 ἀγέρει. Id est, Et ars & virtus vna id versatur quod est diffi-
 cultus. Plures huiusmodi sententias Erasmus noster adscripsit
 in Proverbio: Difficilia quæ pulchra. Vide etiam quæ in Som-
 nio seu vita Luciani annotauimus. g Ex laboribus germi-
 nare.] Quæ ad hanc sententiam faciunt, in vnum coniecit E-
 rasmus noster in Proverbijs: Cura sine exercitatio potest omnia.
 Cum Minerva manum quoque moue & Dii facientes adiuvant.
 Non enim cessantibus ac in rubus, sed industrijs parata est
 gloria, cum dii labore sui munera vendant. Subans Sermone
 27. de assiduitate & diligentia, ex Euripide simile carmen citat,
 nisi quod pro Pœdæcyibi legi ut auctorey. h Tibi verò citra
 selementem & arationem.] Id est, seminandi arandi que la-
 borem, tanquam Saturni seculo cuncta proueniunt: hoc est, ci-
 tra studium. Poëta indicant, Saturno regnante aureum seculum
 fuisse, quo omnium rerum erat plena tranquillitas. Non furor
 seuebat, non auaritia hominum fluctibus vitam commiserat,
 & cessantibus raris inarata & grauida terra fruges prebe-
 bat, ociosa erat & secura vita mortalibus, & sine vicissitudine
 temporum veris gratia seuebatur. De etatibus lege Hesiodum
 primo Oper. & dier. & Aatum in Pœro dicitur, à quibus multa
 transtulit Ouid. in 1. Metam. Hoc adagio vtiur idem Lucian.
 in Phalarid. 2. & in Parasito. Hom. Odyss. 9. i Incessu molli,
 ceruice infracta.] Delicijs effeminatum hominem describit, ni-
 mirū sollicitū, ne comā studio re compositam perturbet. k Sum-
 mo digito caput scalpentē.] De molli & effeminato dicitur.
 Idem est quod in Cesare dixit Plutarch. vno digito caput scabere.
 l Delicatum Sardanapalum quendam.] Fuit enim
 Sardanapalus Anacyndaraxis filius, rex Nini, Persicæ religio-
 nis, delicijs vsque adeo effeminatus, vt inter eunuchos & puel-
 las ipse puellari cultu desiderare sit solitus. Cuius cognomen ob in-
 signem hominis molliciem abijt in proverbium. m Cinyram.]
 Pindarus in Nemeis, & Plato lib. de Legib. 2. meminere
 A a a Cinyre

Cinyra prædixit : item Suidas in dictione *καταγορεύω*.
 n Agathonem ipsum, lepidum.] Agathonis poeta tragi-
 ci, splendidi & liberalis, meminit Aristophanes in *Theſmo-*
phorijs, cuius carminum molliciem multis modis deridet. Memi-
 nerunt etiam illius Suidas & Plato, in cuius epinicijs celebras
 illud nobile conuiuium. o Quantum tuba fistulas.] Idem
 sic in *Musæ encomio*: sed tanto volat his suauius musca, quanto
 sunt tuba & cymbalis tibia dulciores. p Illois pedibus.]
 Id est, nullis bonis disciplinis instructus ad Rhetoricum munus
 accede. Idem in *Demonactis vita*, hoc prouerbio vsus est, de quo
 Erasmus nos ter. q Attica quædam.] Contra vanos elegan-
 tiæ affectuores. Hic τὸ articulus materialiter sumptus præponi-
 tur. r Obsoleta & peregrina.] De verbis obsolete, prius
 & peregrinis, vide nostrum *Erasimum* lib. 1. De verborū copia.
 Obsoletum autem est omnino abrogatum & obscurum verbum
 peregrinum, barbarum, & tamen pro Latino vsurpatum: nouum
 est, ab aliquo probò & recepto autore nuper inuentum & fictū.
 Ceterum plurima huiusmodi verba Pompeius, Perotus &
 Marcellus annotarunt in suis *Dictionarijs*. Eos igitur adeat qui
 volet. s Nugator Illocrates.] Hic ἄγε & substantiuum pro
 ἀνεγώδης adiectiuo. t Ocrea capiti, tibiæ verò à dapteret ga-
 lecta.] Id est, Omnia præposterè fiunt. Nam vt *Apuleius* in-
 quisit: Hic galea caput, ille cura ocreis involuit. Hoc adagio vsi-
 tur in *Commentario* De errore compellationis. u Res tyran-
 nica.] Crudelis, seu & violenta. x Iliacis.] Trojanis. Ilium
 enim regia Prtami fuit, quæ & Troia, à nomine regionis mino-
 ris Asia cognominata: ab Ilio, Trois regis filio, Ilium. y A
 Deucalionis.] Deucalion Prometheo, Pyrrha eius coniux
 Epimetheo fratribus nati, quo serui in sabulis, iactū saxorum
 genus humanum post diluuium reparasse & Præterè su-
 dantem.] Admonitio lepidà. A Vt chorū habeas.]
 Id est, conuenticios laudatores. Cicer. in 3. *Verrina*, præconium
 mercenarium: in 2. de *Oratore*, domesticum præconium appel-
 lat. B Pæniensis.] Quid per hanc dictionem sit intelligen-
 dum, nemo facile diuinabit. Est tamen qui Platonem intelli-
 git. & fortasse rectè: quum *ισχυρισμός* tribus quædam *Athe-*
nienſis fuerit. C Sycophanticis.] Sycophanta quamuis

diffilla de causa litem mouent, & quæuis callemniantur. Plu-
tarchi de curiositate ostendit, Sycophania nomen hinc na-
tum, quod cum lege cautum esset, ne quis Athenis ficos offer-
ret, quidam obseruatos nonnullos qui furum exportabant, de-
tulerunt. Hinc populari uoco Sycophania vocati παρὰ τὸ σῦκ &
φάειος. i. quod ficos proderent. Sunt qui putant: δὸν τὸ Φαγῆν
πῖς σῦκος: hoc est, ab edendo ficub. dictos, quod hinc euenisse
dicitur. Quidam Græcorum olim duos seruos habuit, quorum alter
domi semper paratas clam ficos absumens, in focum suum in sine
culpam postea coram domino reiciebat. Herus utrumq; seruo-
rum tepidam aquam bibere iubens, eandem sycophantem de-
prehendit. Hinc Græca origine nata dictione, erraticum, cauil-
latorem, mendacem dolosumve significamus. D In labijs sum-
mis perituriu[m].] Hic loquendi modus quomodo à Græcis r-
surpetur, amosanimus in amatoris dialogo Musarū & Mariæ.
& in Apologia pro Mercede conductis. E Ad gynæceum.]
Id est, ad mulierum conclave, & (ut ita dicam) senarium.
F Loquaciores sunt feminae.] Mulier, animal naturâ
loquax. Plautus in Aulul. Nam multum loquaces merito
omnes habemur. Idem in Cist. Largo loquæ exemplo su-
mus, plus loquimur quam fas est. Eurip. in Phœnissis :

Φιλόσοφοι δὲ χροῖμα ἠλιεον ἔφθ.
Σμικρὰς δὲ ἀφορμὰς ἐν δόξῃσι τῶν λόγων,
Πλείους ἐπεισφέρουσιν, ἢ δὲ γὴ δὲ τις
Γωμῆσι, μὴ δὲν ὑπὲρ ἀλλήλων λέγειν. Id est,
Mulieres nativæ sunt ad vituperandum pronæ,
Quod si exiguum dicendi ansam natura fuerint,
Plurima adijciunt. Volupe enim est
Mulieribus, nihil sani inuicem loqui.

G Quæ verò sequuntur.] Cohortatio à spe. H Cernis
etenim me,] A proprio exemplo. I Tu verò si dicis,]
Huc usque locutus est Rhetor: loqui nunc incipit Lucia-
nus. K Ego verò. nam,] Conqueritur Lu-
cianus de se ipso.